

der fremstfaffedes nærmere Dplysninger i denne Henseende", nemlig i Henseende til Spørgsmaalet om Fæstegodsets Overgang til Selveiendom. Han har udtalt, at der var stor Opfordring til at undersøge „Tilstanden paa de forskjellige Godser med Hensyn til Indfæstningernes og Fæsteafgifternes Størrelse, med Hensyn til, hvorvidt disse Udredelser efterhaanden ere stegne, og i hvilket Forhold de staae til de fordrede og opnaaede Salgspriser". Han anstaae det for særdeles onskeligt, om Regjeringen navnlig gjennem Fæsteprotocolerne, Skjøde- og Pantebøgerne og Indberetningerne fra Lehnene og Stamhusene, vilde underkaste alle disse Forhold en omfattende Undersøgelse. Han anførte, at man meget vel kunde tænke sig, „at det maatte føre til at overveie, om ikke Lovgivningsmagten ved Anvendelse af Statens Bestatningsmyndighed eller ved nye regulerende Bestemmelser . . . burde stræbe hen til kraftigere end hidtil at modvirke Tilbøieligheden til at holde Fæstegodset samlet, hvor en saadan Tilbøielighed endnu maatte være tilstede", og han har udtalt, at det var „et vigtigt Formaal for Lovgivningsmagten, at stræbe hen til at fremme Fæstegodsets Overgang til Selveiendom ved en udstrakt Anvendelse af saadanne hensigtsmæssige Midler, som ikke frænke de Privates Eiendomsret", hvorhos han endelig har opfordret Regjeringen til „ved de Midler, der staae til dens Raadighed, nærmere at undersøge Forholdene", saaledes som det yderligere er forklaret i den Betænkning, der i Landstinget er afgiven. Man har altsaa i det nuværende Ministerium en Mand, der vil have foretaget nye, alvorlige Undersøgelser fra Regjeringens Side af alle disse Forhold for at see, hvor Meget der forlanges i Indfæstning, hvor Meget der forlanges i alle Fæsteafgifter, og hvorvidt det, der forlanges, er billigt eller ikke, hvorhos han mener, at Lovgivningsmagten aldrig bør tabe Sagen af Sigte, men bør have Leilighed til at bestemme, hvor stort et Jordquantum en enkelt Mand i Landet maa eie, og til at modvirke den Tilbøielighed, der maatte være hos Flere til at holde Godserne samlede. To Medlemmer af Regjeringen ville, som jeg har oplyst, have fuldstændig Frihed for Jorden og ville have den benyttet, som En-

hver synes for godt; eet Medlem har, som sagt, været imod enhver Fæstelov; andre staae, som jeg har forklaret nogenlunde midt imellem, og ærede Medlemmer ville altsaa see, at det ved en Betragtning af det nuværende Ministeriums Medlemmer ikke har været mig muligt at kunne danne mig nogen Mening om, hvorledes det samlet vil stille sig til Fæstespørgsmaalet. Vi maae Alle indrømme, at man med Hensyn til de fleste andre Spørgsmaal ikke behøver at være saa uvis i sin Døm om Ministeriet; det bestaaer af saa udmærkede Mænd, og de have saalænge været fremragende Mænd i det politiske Liv, at man ved de fleste Spørgsmaal strax kan være paa det Rene med, hvorledes de dømme derom, men om dette Spørgsmaal har jeg netop viist, at man samler i det yderste Billedere, netop fordi de for ganske nylig have udtalt sig saa forskjelligt. Da det nu er af Vigtighed for Befolkningen i Landet at vide, hvorledes den i det Hele staaer til det nuværende Ministerium, og da det om nogle Dage, naar, som vi haabe, Rigsdagen er endt, og Flere af os komme rundt omkring i vore Valgkredsse eller paa andre Steder og tale om det nye Ministerium, er vigtigt for os ogsaa i dette Punkt at vide, hvorledes det staaer, samt da det ikke kan være Ministeriet behageligt, naar vi maae sige, at det vide vi ikke, antager jeg, at Ministeriet ligesaa meget som vi Andre maa ønske, at man ogsaa om dette Punkt kan bestemt udtale, hvorledes Ministeriet staaer. Derfor har jeg antaget, at det er den høitagtede Conseilspræsident og hele Ministeriet kjært at faae en Leilighed, som jeg herved giver ham til at meddele os, hvorledes Ministeriet stiller sig til denne Sag. Jeg skal derfor spørge den høitagtede Conseilspræsident, hvorledes Ministeriet stiller sig til Spørgsmaalet om Fæstevesenets Afløsning?

Conseilspræsidenten: Egeoverfor det af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) fremsatte Spørgsmaal om Ministeriets Stilling med Hensyn til Fæstespørgsmaalets Afløsning skal jeg paa Ministeriets Vegne indskrænke mig til den Erklæring, at Ministeriet anseer det for sin Pligt, naar denne Rigs-